

Sygn. akt: X U 623/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Koziol

Protokolant: Ewelina Grzeškowiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017 r. we W.

sprawy z odwołania wnioskodawczyni **I. P.**

od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 8.07.2015 r. znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 8.07.2015 r. i przyznaje wnioskodawczyni I. P. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 5.05.2015 r. do 23.06.2015 r. i nadal, w przypadku orzeczonej nieprzerwanej niezdolności do pracy;

II. orzeka, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8.07.2015 r. (znak (...) - (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. postanowił odmówić wnioskodawczyni I. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 5.05.2015 r. do 23.06.2015 r. i nadal w przypadku orzeczonej nieprzerwanej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w okresie od 5.05.2014 r. do 2.11.2014 r. wnioskodawczyni wykorzystwała pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni. Decyzją z dnia 20.10.2014 r. zostało wnioskodawczyni przyznane świadczenie rehabilitacyjne od dnia 3.11.2014 r. do 1.05.2015 r. Następnie wnioskodawczyni przedłożyła zaświadczenie lekarskie za okres od 5.05.2015 r. do 23.06.2015 r. W toku postępowania wyjaśniającego pismem z dnia 16.06.2015 r. lekarz leczący stwierdził, że niezdolność do pracy orzeczona od 5.05.2015 r. do 23.06.2015 r. ma związek ze schorzeniem, z tytułu którego wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od 5.05.2014 r. do 2.11.2014 r. oraz na świadczeniu rehabilitacyjnym od 3.11.2014 r. do 1.05.2015 r. W związku z tym w ocenie organu rentowego brak podstaw do otwarcia nowego okresu zasiłkowego.

W odwołaniu od decyzji wnioskodawczyni I. P. domagała się jej zmiany i przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego od 5.05.2015 r. Podkreśliła, że od dnia 2.03.2015 r. była zdolna do pracy, co potwierdza zaświadczenie lekarskie. Wskazała, że ze świadczenia rehabilitacyjnego, które miała przyznane do 1.05.2015 r., korzystała jedynie do dnia 1.03.2015 r. W dniu 2.03.2015 r. lekarz medycyny pracy uznał, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy i na podstawie tego zaświadczenia wróciła ona do pracy na okres 64 dni. Od dnia 5.05.2015 r. otrzymała zaś zwolnienie od lekarza psychiatry.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy domagał się jego oddalenia. W uzasadnieniu wskazał ponownie na okoliczności podniesione w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni I. P. urodziła się (...) Od 1.09.2006 r. pracowała w (...) sp. z o.o. , w ostatnim okresie jako Kierownik Projektów Integracyjnych.

W 2005 r. z uwagi na wykrycie raka piersi przeszła mastektomię, radioterapię, chemioterapię. Po 9 latach ponownie zachorowała na raka piersi i ponownie przeszła całkowitą mastektomię i chemioterapię. Na początku 2014 r. usunięto jej macicę z przydatkami z powodu hormonozależności guza.

W okresie od 5.05.2014 r. do 2.11.2014 r. wnioskodawczyni w związku z leczeniem onkologicznym wykorzystała pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni. Decyzją z dnia 20.10.2014 r. zostało wnioskodawczyni przyznane świadczenie rehabilitacyjne od dnia 3.11.2014 r. do 1.05.2015 r.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

- dokumentacja medyczna wnioskodawczyni (k. 18v)
- dokumenty zgromadzone w aktach rentowych (załącznik)

W dniu 25.02.2015 r. wnioskodawczyni uzyskała zaświadczenie specjalisty onkologii klinicznej o braku onkologicznych przeciwwskazań do powrotu do pracy.

Dowód: zaświadczenie lekarskie k. 10

W dniu 2.03.2015 r. wnioskodawczyni uzyskała od lekarza medycyny pracy zaświadczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy – zdolna do pracy na dotychczasowym stanowisku.

Wnioskodawczyni chciała wrócić do normalnego życia i do pracy.

W okresie od 2.03.2015 r. wnioskodawczyni wróciła do pracy i pracowała zawodowo, nie pobierała w tym okresie świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

- zaświadczenie z 2.03.2015 r. (w aktach rentowych)

Na przełomie kwietnia i maja w związku z podejrzeniami przerzutów, stan zdrowia psychicznego wnioskodawczyni znacznie się pogorszył i w dniu 5.05.2015 r. wnioskodawczyni uzyskała zaświadczenie od lekarza psychiatrii o niezdolności do pracy w okresie 5.05.2015 r. – 23.06.2016 r.

Dowód: opinia biegłego psychiatry k. 20

opinia biegłego onkologa k. 29-30

W dniu 16.06.2015 r. wnioskodawczyni uzyskała zaświadczenie lekarskie, z którego wynika, że zgłosiła się do poradni zdrowia psychicznego w marcu 2015 r., rozpoznawane było zaburzenie depresyjne umiarkowane, przyjmuje leki – A. S.. Stwierdzono, że pogorszenie stanu zdrowia jest bezpośrednio związane z faktem ponownego zachorowania na chorobę nowotworową w 2014 r.

Dowód: zaświadczenie lekarskie z 16.06.2015 r. (w aktach rentowych)

Zespół depresyjny u wnioskodawczyni nie ustąpił w okresie od do 4 maja 2015 r., trwał ze zmiennym nasileniem.

Pierwotnie zatem wnioskodawczyni korzystała ze zwolnienia z powodu choroby nowotworowej (C50-rak piersi), a następnie (od 5.05.2015 r.) jednostka psychiatryczna (F32 – epizody depresyjne). Oba schorzenia pozostawały ze sobą w związku przyczynowo – skutkowym.

Dowód: częściowo opinia uzupełniająca biegłego onkologa k.46-48

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Jak stanowi art. 9 ust. 1 i 2 w/w ustawy, do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Odwołanie wnioskodawczyni było uzasadnione.

Spór między stronami koncentrował się wokół kwestii, czy wnioskodawczyni w związku z niezdolnością do pracy od dnia 5.05.2015 r. należy zasilek chorobowy, tj. czy należy otworzyć nowy okres zasiłkowy, czy też prawo do zasiłku jej nie przysługuje.

W ocenie Sądu Rejonowego w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób przyjąć, że wnioskodawczyni odzyskała zdolność do pracy jedynie na okres kilku dni – od 2.05.2015 r. do 4.05.2015 r., a następnie od 5.05.2015 r. była niezdolna do pracy z powodu tej samej choroby. Żadna z tych okoliczności w niniejszej sprawie bowiem nie zachodzi.

Po pierwsze wnioskodawczyni odzyskała zdolność do pracy od dnia 2.03.2015 r. i była zdolna do pracy do 4.05.2015 r., tj. przez okres przekraczający 60 dni. Odzyskanie zdolności do pracy potwierdza zaświadczenie lekarskie z dnia 2.03.2015 r. , a także – pośrednio – zaświadczenie z 25.02.2015 r., z którego wynika, że już pod koniec lutego 2015 r. nie było onkologicznych przeciwwskazań do podjęcia przez wnioskodawczynię pracy. Wnioskodawczyni podjęła pracę na dotychczasowym stanowisku. Jak oświadczyła – chciała wrócić do pracy, oderwać myśli od problemów zdrowotnych. Od marca 2015 r. pozostawała wprawdzie pod opieką psychiatryczną, jednakże leczenie było skuteczne i nie powodowało jej niezdolności do pracy. Jak trafnie zarzucała wnioskodawczyni, okoliczność przyznania jej przez organ rentowy świadczenia rehabilitacyjnego z góry na okres 6 miesięcy, tj. od dnia 3.11.2014 r. do 1.05.2015 r., nie oznacza, że niemożliwe jest wcześniejsze odzyskanie zdolności do pracy. Organ rentowy na podstawie stanowisk lekarzy przyznaje świadczenie na najbardziej prawdopodobny okres, który niezbędny jest do odzyskania zdolności do pracy, ale opinia lekarzy wyrażana w toku postępowania o przyznanie tego świadczenia nie przesądza, że niezdolność do pracy będzie trwała przez taki właśnie okres. Możliwe zarówno wydłużenie terminu pobierania świadczenia (oczywiście maksymalnie do 12 miesięcy), jak i skrócenie okresu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego w sytuacji wcześniejszego niż pierwotnie zakładane uzyskania zdolności do pracy. Ta ostatnie sytuacja miała miejsce w przypadku wnioskodawczyni. Chciała ona wrócić do pracy, lekarz onkolog potwierdził brak przeciwwskazań onkologicznych do pracy, zaś lekarz medycyny pracy uznał ją za zdolną do pracy na poprzednim stanowisku od dnia 2.03.2015 r. i wnioskodawczyni pracę podjęła.

Już z tej przyczyny odwołanie należało uznać za uzasadnione – przerwa między okresami niezdolności do pracy przekroczyła 60 dni, a zatem nawet gdyby niezdolność do pracy była spowodowana tą samą chorobą, to należałoby otworzyć nowy okres zasiłkowy.

Po wtóre zaś stwierdzić należy, że zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że niezdolność wnioskodawczyni do pracy od dnia 5.05.2015 r. była spowodowana – jak wskazuje cytowany wyżej przepis – „tą samą chorobą”, co jej wcześniejsza niezdolność w okresie od 5.05.2014 r. do 2.11.2014 r. (zasilek chorobowy) oraz od 3.11.2014 r. do 1.03.2015 r. (pobieranie świadczenia rehabilitacyjnego). Jak potwierdziło bowiem w opiniach oboje biegłych, w okresie od 5.05.2014 r. do końca okresu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego niezdolność wnioskodawczyni do pracy wynikała z choroby nowotworowej, zaś niezdolność od dnia 5.05.2015 r. miała podłoże psychiatryczne (depresja). Pomimo związku problemów psychicznych wnioskodawczyni z chorobą nowotworową nie sposób przyjąć, by były to niezdolności spowodowane „tą samą chorobą”. Podkreślenia wymaga, że pod opieką poradni zdrowia psychicznego wnioskodawczyni przebywała od marca 2015 r. Kontynuowała leczenie, zaś problemy ze zdrowiem psychicznym, których tło stanowiły przebyte choroby nowotworowe, nie powodowały u niej niezdolności do pracy. Przeciwnie – wnioskodawczyni po zakończeniu leczenia onkologicznego chciała wrócić do pracy, co miało m.in. pomóc jej zapomnieć o problemach ze zdrowiem i poprawić tym samym stan jej zdrowia psychicznego. Dopiero nowe okoliczności związane z wynikami badań kontrolnych i podejrzeniem kolejnych przerzutów na przełomie kwietnia i maja 2015 r., spowodowały znaczne pogorszenie stanu zdrowia psychicznego wnioskodawczyni i jej przejściową niezdolność do pracy.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.